

2. Ali je – ker se pravica do enakega obravnavanja in splošno načelo prepovedi diskriminacije štejeta za splošno načelo EU, ki se uresničuje z direktivo, (členoma 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah) in členom 23 Splošne deklaracije človekovih pravic, in ob upoštevanju temeljnih socialnih pravic z vidika členov 151 in 153 PDEU – z okvirnim sporazumom, priloženim Direktivi 1999/70/ES ⁽¹⁾, skladna takšna razlaga v podporo uresničevanja ciljev te direktive, da je uveljavitev pravice nadomestnega uradnika do odpravnine odvisna samo od javnega delodajalca (glede na primerjavo z začasno zaposlenim delavcem pa tudi glede na njegov (uradniški ali delovnopravni) položaj) ali pa se lahko uveljavlja z neposredno vertikalno uporabo primarnega evropskega prava?
3. Ali bi bila – na podlagi morebitnega obstoja zlorabe v okviru zaposlitve za določen čas, namenjene temu, da se izpolnijo dolgoročne potrebe, ne da bi obstajal objektivni razlog, to je zaposlitev, ki ne izhaja iz nujne in neodložljive potrebe, ki bi jo upravičevala – ustrezná, sorazmerna, učinkovita in odvracilna odpravnina, primerljiva z nadomestilom za nezakonito odpoved, skladna s cilji Direktive 1999/70/ES, kot sredstvo za preprečitev zlorabe in odpravo posledice kršitve prava Unije, če delodajalec delavcu ne zagotovi stabilnosti?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 9. marca 2018 –
José Cánovas Pardo S.L./Club de Variedades Vegetales Protegidas**

(Zadeva C-186/18)

(2018/C 211/16)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik v postopku s kasacijsko pritožbo: José Cánovas Pardo S.L.

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v nasprotju s členom 96 Uredbe (ES) št. 2100/94 ⁽¹⁾ razlaga tega člena, v skladu s katero so tožbe iz členov 94 in 95 Uredbe zastarale, čeprav so kršitve trajale do vložitve tožbe, če se je iztekel triletni rok od takrat, ko je imetnik, ki mu je bila podeljena zlahkarniteljska pravica, zvedel za kršitev in istovetnost kršitelja?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je treba šteti, da v skladu s členom 96 Uredbe (ES) št. 2100/94 zastaranje velja samo za konkretne kršitve, ki so bile storjene zunaj triletnega roka, ne pa za kršitve, ki so bile storjene v zadnjih treh letih

3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali je mogoče s tožbo za prenehanje in prav tako odškodninsko tožbo uspeti samo v zvezi s temi zadnjenavedenimi dejanji, storjenimi v zadnjih treh letih?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o zlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 16, str. 390).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Nemčija) 19. marca 2018 – Google LLC/Bundesrepublik Deutschland

(Zadeva C-193/18)

(2018/C 211/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Google LLC

Tožena stranka: Bundesrepublik Deutschland

Vprašanje za predhodno odločanje

1. Ali je treba merilo „storitev, ki je v celoti ali pretežno sestavljena iz prenosa signalov po elektronskih komunikacijskih omrežjih“, iz člena 2(c) Okvirne direktive 2002/21/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da vključuje ali lahko vključuje tudi internetne storitve elektronske pošte, ki se zagotavljajo prek odprtega interneta in same ne zagotavljajo dostopa do interneta?
  - a) Ali je treba to merilo razlagati tako, da je treba že postopek informacijske obdelave, ki jo opravlja ponudnik takšne storitve elektronske pošte prek svojih strežnikov elektronske pošte s tem, da naslovom elektronske pošte dodeljuje naslove IP udeleženih fizičnih priključkov in elektronska sporočila, razbita na podatkovne pakete, na podlagi različnih protokolov nabora internetnih protokolov prenese v odprti internet oziroma jih – obratno – od tam prejme, šteti za „prenos signalov“, ali pa se šele prenos teh podatkovnih paketov prek interneta s strani ponudnikov (dostopa do) interneta šteje za „prenos signalov“?
  - b) Ali je treba to merilo razlagati tako, da je mogoče prenos elektronskih sporočil, razbitih na podatkovne pakete, prek odprtega interneta, ki ga zagotavljajo ponudniki (dostopa do) interneta, pripisati ponudniku takšne storitve elektronske pošte, zaradi česar posledično tudi ta opravlja storitev „prenosa signalov“? V kakšnih okoliščinah se lahko to stori?
  - c) Če izvajalec take storitve elektronske pošte prenos signalov izvaja bodisi sam ali pa se mu lahko pripiše storitev prenosa signalov s strani ponudnikov (dostopa do) interneta: ali je to merilo mogoče razlagati tako, da se takšna storitev elektronske pošte, ne glede na morebitne dodatne funkcije te storitve, kot so urejanje, shranjevanje in razvrščanje elektronskih sporočil, ali upravljanje kontaktnih podatkov in ne glede na tehnični napor izvajalca v zvezi s temi funkcijami „v celoti ali pretežno“ šteje za prenos signalov, ker je s funkcionalnega vidika s stališča uporabnikov v ospredju komunikacijska funkcija storitve?